Autor publikacji:
Zbigniew Rzywucki firma R-Ceram.

www.doskonaleniegolebir-ceram
golebie@r-ceram.pl

Wprowadzenie do publikacji,

Niejednokrotnie jesteśmy szczęśliwi z faktu, że udało się nam pozyskać dla hodowli dobry materiał rozpłodowy, często otrzymywany w prezencie. W przeważającej ilości przypadków są to jednak osobniki wiekowe, mocno wyeksploatowane. Szczególnie dotyczy to samiczek, które nawet przy bardzo wysokim poziomie zdrowotnym, w ciągu całego sezonu nie są w stanie złożyć więcej jak jedno czy dwa jajka.

Ze strony hodowcy, postępowanie z takimi gołębiami wymaga wielu wysiłków i zrozumienia prawideł rozpłodu. Wymaga stosowania w żywieniu gołębi wielu specyficznych preparatów i mikroelementów, które wpływają na uaktywnienie układu rozrodczego i aktu płciowego oraz wpływają na zwiększenie wartość substancji odżywczych w jajku.

Przebieg całego procesu rozwoju embriona w jajku, cały proces wykluwania się nowego organizmu, jaką w tym czasie ma witalność oraz pierwsze okres życia młodego gołębia po wykluciu się podlega specyficznej obserwacji i selekcji. Wiedza hodowcy o tym etapie. Poznanie swoich gołębi, jak się rozwijają, jak dorastają, staje się istotnym narzędziem przemyślanej selekcji w doskonaleniu własnego stada.

Publikacje związane

- ✓ *Metody doskonalenia i rozwoju hodowli gębi.*
- ✓ *Ocena kału gołębi.*
- ✓ *Podstawy żywienie gołębi.*
- ✓ *Substancje toksyczne w karmach.*
- ✓ *Wodnisty kał, biegunka- zwiastun problemów w hodowli.*
- ✓ *Cykl publikacji w bloku: choroby gołębi.*
- ✓ *Ocena przydatności wody do hodowli gołębi.*
- ✓ *Wademekum produktów PANTEX HOLLAND*

ROZWÓJ MŁODYCH GOŁĘBI.

Część 1. ZAPŁODNIENIE JAJKA – INKUBACJA i ROZWÓJ EMBRIONA – WYLĘG PISKLAKA – PIERWSZA SELEKCJA GOŁEBI.

Podstawą rozwoju gołębi pocztowych jest transparentne podejście do oceny wartości hodowli. Zasada ta bazuje na fundamencie, że uzyskiwane wyniki lotowe są wartości srebra, a hodowla młodego mistrzowskiego pokolenia ma wartość złota i diamentów. Mówiąc prościej, przemyślana hodowla musi zawsze posiadać cechy rozwojowe i powinna być ukierunkowana na budowanie przyszłości hodowli. Dla potwierdzenia takiego spojrzenia na rozwój hodowli, przytoczę słowa jednego ze znanych w świecie hodowców Gijsa Petersa. Cytat: szczególną uwagę poświęcam zespołowi lotowemu, jest to podstawowy fundament budowy mej hodowli na przyszłość. Jednak, solidną podstawą tego fundamentu tworzą gołębie z gołębnika rozpłodowego. Jestem pewien, że gołębie z mojej hodowli są najwyższej jakości, oraz posiadają psychikę która pozwala kształtować gołębie do zwycięskich lotów i przyszłego rozpłodu: w myśl zasady, że zwycięzcami lotów dzisiaj buduję gołębnik rozpłodowy dla zwycięskich lotów jutra.

Pośród wielu hodowców istnieje powszechne przekonanie, że dla uzyskania w okresie lotów mocniejszych młodych gołębi należy znacznie przyspieszać terminy lęgowe. Jednak nie jest to zawsze takie proste. W naszych warunkach pogodowych okres zimowych lęgów niesie ze sobą dużo ryzyka. Szczególnie w przypadku, kiedy gołębniki rozpłodowe są zimne i mniej widne. Niejednokrotnie spotykamy się z przypadkami, że samiczki nie znoszą jajek, nie znoszą ich w terminie lub często jajka nie są zapłodnione. Zdarzają się także przypadki, że ładnie wyglądające po wykluciu młode nagle zdychają. Pomijając infekcję choroby oraz czynniki genetyczne, to jedną z potencjalnych przyczyn takiego stanu może być zmienna temperatura inkubacji, która może spowodować niedorozwój niektórych organów wewnętrznych gołębia. Dla teko w takich warunkach temperaturowych dochowanie się zdrowego pokolenia młodych gołębi może stać się loterią, zdarzeniem losowym.

Innym, nie mniej złożonym i obarczonym ryzykiem dla hodowli jest problem bezpłodności gołębi. Niejednokrotnie jesteśmy szczęśliwi z faktu, że udało się nam pozyskać dobry materiał rozpłodowy, często otrzymywany w prezencie. W przeważającej ilości przypadków gołębie te, są to już osobniki wiekowe, mocno wyeksploatowane. Szczególnie dotyczy to samiczek, które nawet przy bardzo wysokim poziomie zdrowotnym, w ciągu całego sezonu nie są wstanie złożyć więcej jak jedno czy dwa jajka. Ze strony hodowcy, postępowanie z takimi gołębiami wymaga wielu wysiłków i zrozumienia prawideł rozpłodu. Także stosowania w żywieniu gołębi wielu specyficznych preparatów i mikroelementów, które wpływają na uaktywnienie układu rozrodczego, aktu płciowego oraz wpływają na zwiększenie wartość substancji odżywczych, wzbogacenie składu jajka.

OPIS BUDOWY JAJKA GOŁĘBIA.

O jajku napisano już wiele, jednak w mojej publikacji chcę poruszyć tylko zagadnienia, które jest związane z rolą jajka w kształtowaniu zdrowego przyszłego pokolenia młodych gołębi. Podstawową funkcją jajka jest zabezpieczenie warunków do rozwoju w nim zarodka przyszłego gołębia. Niepodlegające dyskusji jest stwierdzenie, że zapłodnione, świeżo zniesione jajko powinno posiadać wszystkie niezbędne warunki i składniki do zapewnienia prawidłowego rozwoju embriona.

Skorupa jajka. Stanowi pierwszą barierę ochronną przed przedostaniem się do jej wnętrza substancji obcych, chorobotwórczych drobnoustrojów szkodliwych dla rozwoju embriona. Skorupa nadaje kształt jajka, posiada strukturę warstwową, z zewnętrz twardą, chroniącą jajko przed mechanicznymi urazami oraz wewnętrzną, strukturę gąbczastą (brodawkową). Grubość skorupy wynosi od 0,1mm do 0,2mm. Zbudowana jest z związków wapnia, głównie, ze strukturalnej formy węglanu wapnia oraz z związków fosforu i magnezu. U ptaków, poza gołębiami zewnętrzna powierzchnia skorupy jajka pokryta jest warstwą kutykuli, śliskiej błonki chroniącej. Proces tworzenia się skorupy jajka odbywa się stopniowo w dolnej części jajowodu samicy. Czas

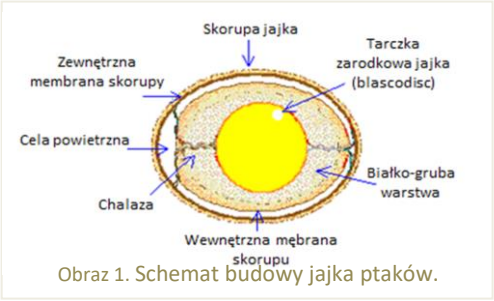
Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą firmy R-CERAM /golebie@r-ceram.pl / Data ////

tworzenia się skorupy wynosi około dwóch dni, i rozpoczyna się bezpośrednio po zapłodnieniu jajka. Ostateczna twardość i wytrzymałość mechaniczna skorupy kształtuje się w ciągu kilku godzin przed zniesieniem jajka.

Tarczka zarodkowa (germinal disc), jest to mała okrągła plamka o średnicy 2-3 mm umieszczona na powierzchni żółtka.

Tarczka zarodkowa odgrywa szczególną rolę w zapłodnieniu. Bez istnienia tarczy zarodkowej, nie jest możliwe przeniknięcie plemnika spermy samca do komórki jajowej. Zapłodnione jądro jajka, określa się mianem blastodysk.

Przestrzeń powietrzna (air cel), jest to pusta przestrzeń ulokowana w obszernym końcu jajka, pomiędzy wewnętrzną i zewnętrzną powłoką skorupy. W końcowym etapie inkubacji jajka przestrzeń ta służy do gromadzenia uryny oraz pozostałości po procesach związanych z rozwojem embriona, zużytego powietrza podczas oddychania embriona.

Obraz 1. Schemat budowy jajka ptaków.

Żółtko, komórka jajowa, wytwarzana jest w jajniku narządów rozrodczych samicy, w czasie jajeczkowania. Na etapie tworzenia się jajka nosi nazwę oocyt. Żółtko ze względu na zawartość w nim lipidów stanowi główne źródło energii dla rozwoju i wzrostu embriona. Żółto składa się głównie z wody (stanowi to około 50 % masy), tłuszczów (około 30 % masy), białka (około 18 % masy), węglowodanów i składników mineralnych (około 2% masy).W zależności od wieku samiczek, poziomu ich zdrowia, to skład żółtka może się nieznacznie różnić, szczególnie, co do zawartości minerałów i mikroelementów. *Głównym zadaniem hodowcy jest, aby w okresie poprzedzającym łączenie w pary poświęcić szczególną uwagę samiczkom, co do ich różnorodności ich karmienia oraz wzmocnienia poziomu ich zdrowia.*

Chalaza: są to spiralne włókna białkowe w formie skręconej linki (powrozu, warkocze) rozmieszczone na przeciwnych wierzchołkach jajka. Zadaniem ich jest utrzymanie w stałej pozycji żółtka i białka w jajku. Tak zakotwiczone żółtko jest chronione przed nieprzewidzianymi wstrząsami lub przesunięciem się, od centrum jajka.

OPIS PROCESU ZAPŁODNIENIA i ZNIESIENIA JAJKA.

U ptaków, kształtowanie się komórek jajowych odbywa się w jajniku. Komórka jajowa, kiedy osiągnie rozmiar przyszłego żółtka trafia następnie do jajowodu. To w tym miejscu, w wyniku aktu płciowego dochodzi do spotkania komórki jajowej z plemnikami spermy pochodzącej od samca i dochodzi jej zapłodnienia. Po akcie zapłodnienia, zapłodniona kula jajowa zostaje otoczona ochronną warstwą gęstego i rzadkiego białka. W trakcie tego procesu tworzą się dwa warkocze białkowe trzymujące żółtko w środku jajka. Po dotarciu zapłodnionego jajka do części macicznej jajowodu, najpierw zostaje ono otoczone pergaminową błoną, a następnie rozpoczyna się główny proces otoczenia jajka przez ochronną wapienną skorupę.

Dopiero, po takim uformowaniu skorupy, w finalnym kształcie jajko obraca się do takiej pozycji, aby mogło łagodnie opuścić organizm samicy. Etap ten dla niektórych młodych samiczek jest bardzo bolesny. Niektóre jajka ze względu na swoją wielkość mogą być ubrudzone krwią pochodząca ze ścianek szyjki macicy i kloaki.

ROZWÓJ EMBRIONA W JAJKU.

Tak jak wcześniej wspomniałem, zniesione jajko posiada wszystkie niezbędne składniki odżywcze oraz ochronę dla zapewnienia prawidłowego rozwoju embriona. Jednak, aby proces ten mógł nastąpić, muszą być stworzone to tego odpowiednie warunki. Musi być dostarczony tlen oraz musi być utrzymana odpowiednia temperatura (ciepło). W przypadku dostarczenia wymaganej ilości tlenu, to natura sama o to zadbała, tworząc odpowiednio porowatą w formie kanalików strukturę w skorupie jajka.

Generalnie, co do odpowiedniej temperatury, to wszystko zależy od ptaków, które zniosły i zaczęły wysiadywać jajka. Wiele też zależy od hodowcy, który poprzez swoje działania powinien zabezpieczyć celę gniazdową i miskę lęgową przed nadmierną utratą ciepła, aby wspomóc w tym wysiadujące jajka gołębie.

Praktycznie stwierdzone jest, ze zapłodnione jajko, którego temperatura nie przekracza 20 C znajduje się stanie hibernacji, to znaczy, że wszystkie procesy życiowe w nim są uśpione. Dopiero, kiedy w otoczeniu jajka i w jajku temperatura przekroczy próg inkubacji rozpoczyna się proces rozwoju zarodka. U gołębi zjawisko hibernacji uwidacznia się przy zniesieniu pierwszego zapłodnionego jajka, następuje pewien okres zastoju, oczekiwanie na zniesienie drugiego jajka. Właściwy proces rozwoju zarodka, embriona rusza dopiero z chwilą zniesienia drugiego jajka oraz osiągnięcia w czasie wysiadywania jajek odpowiedniej temperatury inkubacji jajek.

W wyniku badań stwierdzono, że temperatura wewnątrz jajka, temperatura embriona zależy od wielu czynników. Głównie od temperatury powietrza w celi gniazdowej, wymiany ciepła pomiędzy miską lęgową a jajkiem oraz od ciepła wyprodukowanego przez sam embrion. Jednak to głównie gołębie, które wysiadują jajka mają największy wpływ na stabilność temperatury w czasie inkubacji jajka.

Temperaturę tę gołębie regulują poprzez całkowite przykrycie piórami jajek, poprzez regulację odległość pomiędzy jajkiem a upierzeniem gołębi. Wysiadujące gołębie mają w sobie naturalny system pomiaru i regulacji temperatury.

Regulacja temperatury inkubacji szczególnie istotna jest w przypadkach: znacznego ochłodzenia się lub w przypadku znacznego przegrzania się jajka. W przypadku znacznego ochłodzenia się jajka, u gołębi wysiadujących je następuje znaczny wzrost ilości wydzielanego ciepła. Dzieje się to w skutek zwiększenia u nich tempa przemiany materii. Proces ten dodatkowo wspomagany jest przez zwiększenie szybkość przepływu krwi.

Obraz 2. Przykład zachowania się gołębi w misce lęgowej, tak aby utrzymać stabilną temperaturę w czasie inkubacji jajka.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą firmy R-CERAM /golebie@r-ceram.pl / Data ////

Jednak główną barierę chroniącą jajko i embrion przed nagłą utratą ciepła, stanowi warstwa ochronna powietrza znajdująca się pod skorupą jajka oraz swoista dwuwarstwowość budowy skorupy. Istotną rolę w utrzymaniu stabilnej temperatury jajka spełnia także materiał, z jakiego wykonana jest miska lęgowa oraz materiał wyściółki. Hodowcy, którzy specjalizują się w lęgach zimowych często stosują miski lęgowe wykonane z drewna, z włókna kokosowego lub miski ceramiczne z papierową, porowatą wykładziną.

Brak stabilności w utrzymaniu prawidłowej temperatury inkubacji jajka zawsze stwarza ryzyko zaburzenia procesu rozwoju embriona. W procesie inkubacji i rozwoju embriona szczególnie niebezpieczne są przypadki długiego ochłodzenia lub przegrzania jajka. Długotrwałe utrzymywanie się anormalności w inkubacji może skutkować powstaniem wad w rozwoju embriona, powodować niedorozwój serca lub spowodować zaburzenia rozwoju układu nerwowego. Nie w pełni rozwinięty układ nerwowy u wyklutego gołębia znacznie zaburza jego system termoregulacyjny, ponadto destabilizuje jego dalszy prawidłowy rozwój. Hodowcy niejednokrotnie doświadczają przypadków, kiedy z zimowego lęgu młode gołębie źle się rozwijaj, mają słabe upierzenie. Stan taki jest efektem, że bilans energetyczny młodych gołębi (*tak jak to bywa normalnie*), zamiast przeznaczyć część pobranego pokarmu na wykształcenie upierzenia, przeznacza go na ogrzanie i utrzymanie odpowiedniej temperatury ciała. Rzadko gołębie z takimi problemami, osiągają znaczące wyniki lotowe w roku urodzenia.

PRZEGLĄD POTENCJALNYCH ŹRÓDEŁ ZABURZENIA PROCESU ZAPŁODNIENIA JAJKA.

Jednym z istotnych problemów w hodowli jest, że wiele zniesionych w pierwszym lęgu jajek nie jest zapłodnionych, są czyste. Stan taki wymusza zadanie sobie pytania, co jest powodem tego, czy problem związany jest z niepłodnością gołębi?, Czy niską efektywnością w zapładnianiu?, A może pośrednio, zależy od samego hodowcy, od sposobu karmienia w okresie zimowym lub bezpośrednio przed łączeniem gołębi w pary?.

Często zadawanym przez hodowców pytaniem jest, czy gołębie bardzo stare mogą jeszcze wydawać potomstwo?. Do jakiego okresu życia gołębie są zdolne do zapłodnienia lub zniesienia witalnego jajka?

Problem ten szczególnie dotyczy hodowców, u których bazą hodowli gołębi są często stare, wręcz bardzo stare wyeksploatowane już gołębie. W przeważającej ilości przypadków są to gołębie otrzymywane, jako prezenty z zapewnieniem, że jest to wspaniały materiał zarodowy.

W przypadku gołębi starych:

Znanych jest wiele przypadków, kiedy to 14, 15 letnie samce potrafiły efektywnie zapładniać o podobnym wieku samice. Samice podobnie jak samce, także są długo zdolne do zapłodnienia i często potrafią znosić jajka jeszcze w wieku 14' tu i 15 'tu lat. W przypadkach, kiedy samiczka jest zdrowa, odpowiednio odżywiona oraz w przypadku, kiedy jej system rozrodczy nie jest zainfekowany, to efektywność zapłodnionych jajek w tym okresie może wynosić nawet 90 %. Znacznie gorzej wygląda to w przypadku, kiedy samica nie jest w odpowiednim stanie zdrowia, nie ma dobrej jakości zarodków w jajkach lub jest zainfekowana zarazkami, które przedostały się do żółtka poprze zainfekowane organy rodne. W sytuacji takiej może nawet dojść do szybkiego zabicia embriona, nawet już w początkowej fazie jego rozwoju, lub wręcz zablokować zapłodnienie jajka. Do szczególnie agresywnych patogenów należą bakterie Salmonella, E.Coli oraz Mykoplazmoza.

Częstym powodem zamierania embriona w jajku w czasie inkubacji są także przekazane defekty genetyczne samca lub samicy, lub osłabienie witalności rozwoju embriona w wyniku prowadzenia hodowli w bardzo bliskim pokrewieństwie, przez wiele generacji.

W przypadku, kiedy to wiekowy samiec nie jest zdolny do efektywnego prowadzenia aktu płciowego, lub widać, że witalność jego nasienia jest niewystarczająca, to jedną z potencjalnych przyczyn tego stanu mogą być:

Skutki nieprawidłowego żywienia, znaczący wpływ na działanie narządów płciowych ma jakość żywienia oraz skład kary w okresie zimowym. Długotrwałe stosowanie energetycznych karm, mało ruchu u gołębi, brak codziennych treningów powoduje wysokie przetłuszczenie się organizmu gołębi.

Zmiany hormonalne. Powszechnie znane jest, że aktywności hormonów oraz gruczołów płciowych mocno powiązana jest z cyklem życia gołębi, szczególnie z natężeniem światła i temperaturą otoczenia. Badania wykazały, że natężenie poziomu światła oraz czas przebywania gołębi w tym oświetleniu istotnie wpływa na aktywność gruczołu szyszynka(pineal). W organizmie ptaków gruczoł ten spełnia funkcję koordynatora hormonów, które związane są z funkcjonowaniem procesów życiowych. Znacząco wpływa też na aktywność hormonów pożądania w czasie łączenia gołębi w pary.

Pośród hodowców istnieje przekonanie, że jedną z potencjalnych przyczyn bezpłodności samców jest stosowanie w nadmiarze i o wysokim stężeniu preparatów na Trichomonozę. Szczególnie, kiedy preparaty te podawane są w okresie aktywnego łączenia się gołębi w pary. Wiele preparatów, które stosowane są w okresie poprzedzającym łączenie gołębi wykazuje wysoki poziom toksyczności.

Istotnym, często występującym w hodowli problemem są samiczki, które nie znoszą jajek. W wielu przypadkach nie jest to tylko problem ich natury. Wszelkie próby zmiany samców, stosowania form zazdrości nie zawsze są w takich przypadkach efektywne. Głównym powodem problemu mogą być stany zapalne jajników lub ostra infekcja organów rozrodczych u samiczek. Badania weterynaryjne wykazują, że u młodych samiczek jedną z potencjalnych przyczyn wystąpienia problemów z nośnością lub problemów jajek niezależonych są skutki oddziaływania na organizm mikotoksyn pochodzących z skażonej karmy. Szczególnie niebezpieczne są mikotoksyny typu T2, F2.

Równie często spotykanym źródłem jajek niezapłodnionych jest sama natura samiczek, które przy długim przebywaniu razem, często wykazują skłonności do „obojga cech płciowych ". W wyniku lesbijskiego aktu seksualnego uaktywnia się cykl tworzenia jajka. W efekcie samica znosi niezapłodnione jajka. W takich przypadkach sprawdzonym przez hodowców działaniem jest: zastosowanie odpowiednich siodełek uniemożliwiających wzajemne się parzenie oraz zaciemnianie gołębnika. Także pozytywne efekty można uzyskać przez umieszczenie samiczek w pomieszczeniu z dużą ilością świeżego powietrza, woliery, lub w osobnych cele oraz poprzez stosowanie odpowiedniej diety obniżającej popęd seksualny, głównie z dodatkiem owsa.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą firmy R-CERAM /golebie@r-ceram.pl / Data ////

Ponadto, problemem wielu hodowli jest zapewnienie czystości aktu zapłodnienia. W okresie wychowu młodych gołębi niejednokrotnie hodowcy doznają dziwnych przypadków, kiedy to młode gołębie czasami rodzą się podobne do innych, niespokrewnionych z rodzicami gołębi z gołębnika. Przyczyną takiego zjawiska może być pozostawiona w układzie rozrodczym samicy sperma pochodząca od przypadkowego samca, poprzednika aktu seksualnego. Praktycznie stwierdzone jest, że sperma samca potrafi pozostawać aktywna do czternastu dni od chwili jej wydzielenia. Aby oczyścić samicę z pozostałości spermy od innego samca należy oddzielić ją od reszty stada na okres około 7 dni. Separację powinno się prowadzić przy zachowaniu sterylnych warunków. W tym okresie należy codziennie czyścić miskę lęgową z celi, w której przebywa odseparowana samica.

DZIAŁANIA WSPOMAGAJĄCE oraz ZWIĘKSZAJĄCE EFEKTYWNOŚĆ ZAPŁODNIENIA JAJKA.

W praktyce hodowlanej znanych jest wiele naturalnych sposobów postępowania, które pozwalają zapewnić parze gołębi odpowiednie warunki do zapłodnienia i zniesienia jajek.
Poniżej kilka przykładów takich działań:

- Czasami pomaga. W czasie parzenia prowadzenie kilkakrotnego cyklu łączenia w pary. Po kilku dniach wspólnego pobytu gołębi pomaga separacja gołębi tak, aby samiec mógł tylko widzieć samicę, następnie należy powtórzyć łączenie.
- Czasami pomaga. Przycięcie lotek w ogonie samca tak, aby umożliwić łatwiejszą penetrację narządom seksualnym. Często dzieje się to z wiekowymi samcami, kiedy to nie mają one już sił, aby mocniej naciągnąć ogon. Jeśli problem dotyczy samicy, to czasami pomaga usunięcie upierzenia w okolicy jej narządów seksualnych.
- Czasami pomaga. Regularne podawanie preparatów zawierających witaminę E, mikroelementy bogate w Cynk, Mangan oraz preparaty zawierające aktywny Jod. Aktywny biologicznie Jod bierze czynny udział w przemianach metabolicznych. Jest on niezbędny dla działania hormonów odpowiedzialnych za procesy utleniania. Jod także bardzo korzystnie wpływa na wzmocnienie ukrwienia w jajku oraz wzmocnienie skorupy jajka. Efektywność takiego działania praktycznie została udowodniona, szczególnie sprawdza się podczas pierwszego lęgu oraz w legach zimowych.
- Czasami pomaga. Zastosowanie metody opartej o zazdrość i dominację pomiędzy samcami. Użycie metody tej zalecane jest w przypadku samców, które nie wykazują aktywności seksualnej. Metoda ta chętnie wykorzystywana jest do utrzymania u gołębi wymaganego napięcia psychicznego, motywacji w czasie lotów. Gołębie, które w czasie powrotu z lotu mają bardzo wysoki poziom testosteronu są bardzo agresywne, seksualnie, są witalne. Samiec o wysokim poziomie aktywności seksualnej jest bardziej chętny do powrotu, szczególnie w przypadku, kiedy tuż przed wkładaniem go na lot zobaczy w swoim terytorium innego samca podczas randki z jego samicą.
- Czasami pomaga. U starych wiekiem samców, w przypadku stwierdzenia wyraźnych oznak bezpłodności, zaleca się przeprowadzenie kuracji uaktywniającej hormony seksu w oparciu o środki farmakologiczne. Przed podjęciem takiego działania jednak powinno się wziąć pod uwagę wiele aspektów, w tym koszty takiego działania. Ponadto działanie takie należy prowadzić zgodnie z zaleceniami i pod nadzorem lekarza weterynarii.
- Z niektórych publikacji wynika, że pośród znanych środków wspomagających, tylko użycie GONADOTROPINY wykazuje szanse na pobudzenie hormonów wytwarzających spermę. Działanie jej polega także na zwiększeniu wydolności seksualnej. Środek ten zaleca się podawać w formie zastrzyku o stężeniu 0,2 cc (gwarancja powodzenia kuracji wynosi około 20-30 %). Zabiegowi poddawane są samce w czasie parzenia. Podaje się im trzy cykle zastrzyków z częstotliwością 1 x dzień, dzień po dniu. Dla gołębi rozpłodowych, kurację tę należy powtarzać, co miesiąc z częstotliwością 1 raz w miesiącu, w okresie całego sezonu hodowlanego.
- Czasami pomaga. Stosowanie preparatów farmaceutycznych z grupy sterydy anaboliczne (anabolic steroids). Znane są informacje, że w celu zregenerowania wydolności seksualnej samców, próbowano terapie te stosować u niektórych gatunków drobiu. Efektywność działania sterydowych preparatów jednak nie była jednoznacznie udowodniona. W niektórych przypadkach zastosowanie ich, skutkowało zwiększeniem wigoru samca, jednak tylko w przypadkach, kiedy on był zbyt słaby do odbycia seksualnego aktu. Jednak negatywną cechą stosowania tych środków było to, że nie powodowały zwiększenia wytwarzania spermy. Stwierdzono ponadto, że preparaty te mogą powodować skutki uboczne, wręcz mogą powodować obniżenie poziomu wytwarzania spermy.

PODSTAWOWE ZASADY SELEKCJI GOŁĘBI PROWADZONEJ w OKRESIE HODOWLANYM.

W doskonaleniu hodowli przyjęte jest, że na uzyskanie zdrowego nowego przychówku gołębi, pośrednio i bezpośrednio ma wpływ selekcja, która powinna dotyczyć wszystkich gołębi znajdujących sią w hodowli, bez względu na ich wiek. W zależności od typu gołębnika, czy są to gołębie z gołębika lotowego, gołębnika rozpłodowego czy gołębie młode, to zakres selekcji zawsze powinien być wcześniej ustalony i przestrzegany.

W przypadku dopuszczenia gołębi do hodowli. W myśl ogólnej zasady zdrowy gołąb wyda także zdrowego potomka to selekcja gołębi przeznaczonych do łączenia w pary uzależniona jest głównie od ich poziomu zdrowia i witalności. Gołębie wytypowane do łączenia w pary muszą być w pełni wypierzone. Powinny być zaszczepione i wolne od chorób, które mogą przenikać do jajka. Gołębie przed łączeniem w pary nie powinny być zatłuszczone i nie powinny być zarobaczone, powinny być wolne od wewnętrznych i zewnętrznych pasożytów.

Zasady selekcji gołębi przed łączeniem ich w pary hodowlane.

Nigdy nie należy łączyć osobników, u których został zaburzony lub niezakończony proces pierzenia. W każdym takim przypadku należy przeanalizować przyczyny problemu. W sytuacji stwierdzenia takiej wady, gołębie te powinny być usunięte z gołębnika. Inaczej należy podchodzić do selekcji gołębi z późnego lęgu, decyzja zawsze należy do hodowcy, zawsze dla tych gołębi sezon jest stracony.

Nigdy nie należy łączyć osobników, które przed łączeniem przewlekle chorowały na Salmonellozę, ADENO, E.Coli, Paramyksowirozę. Gołębie takie po przebytej chorobie mogą być nosicielami tych chorób.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą firmy R-CERAM /golebie@r-ceram.pl / Data ////

Nigdy nie należy łączyć gołębi, które mają wyraźne stwierdzone defekty w upierzeniu czy w budowie. U samiczek szczególnie istotny jest poziom ich zdrowia, kondycja ogólna oraz poziom ich odżywienia. To głównie samiczki odpowiedzialne są za zawartość jajka, prawidłowy rozwój embriona w jajku oraz za zdrowie i witalność wyklutego pisklaka.

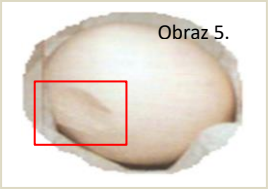
Nigdy nie należy łączyć osobników, które potencjalnie mogą spowodować degradacje genetyczną młodych gołębi. Do cech negatywnym zaliczyć należy: szklane oczy, podatność na infekcję rzęsistka, kokcydii, bakteryjną infekcje przewodu pokarmowego, słabe upierzenie lub słaby, nieprawidłowy kościec skutkujący osłabienie budowy.

Zasady selekcji po zniesieniu jajka, oraz selekcji w trakcie inkubacji jajka.

Pośród hodowców, którzy mają już doświadczenie z wychowem młodych gołębi panuje powszechne przekonanie, że zdrowa, dobrze odżywiona samiczka w jednym lęgu powinna znieść dwa mocne jajka o bardzo gładkiej, błyszczącej powierzchni oraz o podobnej wielkości. W praktyce hodowlanej jednak zdarzają się odchylenia od ustalonego standardu.

Niektóre samice mają tendencje do znoszenia jajek o szorstkiej, porowatej skorupie (Obraz.4), Cienkiej skorupie (obraz.5), Zdeformowanej skorupie(obraz 6.), oraz jajek, które wielkością drastycznie się różnią(obraz.7).

Obraz 4.

Obraz 5.

Obraz 6.

Obraz 7.

Powszechnie panuje opinia, że nigdy nie należy ufać jajku z kruchą i porowatą strukturą. Jeśli młody gołąb nie zdechnie w jajku to w większości przypadków, będzie to słaby ptak, będzie miał trudności z opuszczeniem skorupy. Z wysokim prawdopodobieństwem można też stwierdzić, że bez względu na pochodzenie, nigdy nie będzie on gołębiem o pełnej witalności. Przypadek taki porównaj z innymi jajkami i przeanalizuj problem!

Problemem mogą być także jajka o bardzo cienkiej skorupie. Niejednokrotnie zdarza się, że w czasie ich wysiadywania, jajka są zgniatane. Przyczyn tego stanu należy szukać w zdrowiu samiczek, w złym funkcjonowaniu mechanizmu wytwarzającego wapno. Grubość skorupy ma istotny wpływ na kształtowanie układu kostnego rozwijającego się w jajku embriona. To ze skorupy pobierane jest wapno dla przebiegu tego procesu. Firma PANTEX w takich przypadkach zaleca indywidualne podawanie samiczkom aktywnego wapna w postaci tabletek Calcium-tab. Calcium-tab zawiera Pidolat wapnia. Substancja aktywna zawarta w produkcie umożliwia bezpośrednie pobranie wapnia z przewodu pokarmowego do organizmu. Wapń stymuluje procesy syntezy aminokwasów (jak arginy, proliny) w komórkach ścian przewodu pokarmowego oraz współdziała z hormonami wzrostu, hormonami wiążącymi białka i transportującymi wapń.

Zdarza się, że niektóre młode samice mogą znosić pierwsze jajka, które znacznie różnią się wielkością. Nie zawsze jest to problem, ponieważ doświadczenia pokazują, że z obydwu jajek mogą wykluć się zdrowe, mocne gołębie. Często przyczyną takich różnic są zaburzenia w procesie jajeczkowania. Stan ten przeważnie normalizuje się po drugim, trzecim lęgu.

Zasady selekcji po wykluciu się pisklaka gołębia.

- Zaleca się, aby pierwszą poważną selekcję wyklutych piskląków przeprowadzać już w czasie pierwszego tygodnia życia gołębi, to jest w szóstym lub siódmym dniu ich życia.
- Waży jest proces samego klucia gołębi. Skorupa jajka, która pękła w połowie wskazuje, że wykluty pisklak jest prawidłowo ukształtowany i rozwinięty. Że posiada on odpowiednią siłę, aby się prawidłowo rozwijać. Panuje powszechna opinia, że hodowca nie powinien pomagać pisklakowi w opuszczeniu jajka.
- W czasie, kiedy zakłada się obrączkę, należy zwrócić szczególną uwagę na pępek pisklaka. Źle uformowany, z oznakami przepukliny nie wróży nic dobrego na przyszłość. Z tego gołębia nigdy nie będzie dobry lotnik, należy jego usunąć!
- W momencie zakładania obrączki powinno się także zwrócić uwagę na nogi pisklaka. Cienkie, znacznie różniące się od innych młodych gołębi wskazują na słaby kościec. Należy przeanalizować przyczynę tego stanu, warto porównać to z gniezdziakiem oraz przeanalizować, czy w przeszłości zdarzały się podobne przypadki. Zdarzają się jednak przypadki, że nóżki gołębi są bardzo rozsunięte, czasami jedna z nóżek cofnięta jest do tyłu, wyprostowana. Zazwyczaj przyczyną tego jest nieodpowiedni kształt miski oraz bardzo śliska miska lęgowa.
- Szczególnie należy obserwować młode w gnieździe, które są mokre. Przyczyn takiego stanu jest wiele. Powodem może być, że za dużo piją karmiące rodzice, że zbyt często karmią, że papkowata karma zawiera dużą ilość płynów lub, co jest niebezpiecznie!, młode gołębie mają problemy z trawieniem. Warto w takich przypadkach przenalizować potencjalną przyczynę takiego stanu. Wystarczy czasami zmniejszyć ilość wody do picia. W przypadku wystąpienia problemów mokrej miski z powodu infekcji bakteryjnej lub problemami z kokcydiozą, zaleca się podać karmiącym gołębiom odpowiedni preparat. Istotne jest, aby w czasie dorastania piskląków w misce lęgowej utrzymać odpowiedzenie warunki higieniczne. W przypadku stwierdzenia, że odchody gołębi są mokre, to do czasu stabilizacji kału, każdorazowo należy oczyszczać i odkażać miskę lęgową oraz wymieniać świeżą ściółkę. Wielu hodowców z powodzeniem stosuje ściółkę w postaci krótko pociętej słomy, łodyg grochu lub krótko pocięte witki brzozy (obraz 2).
- Warto przyglądać się zachowaniu piskląków w trakcie karmienia. Często można zauważyć osobniki wiecznie nienajedzone, łapczywe, wiecznie piszczące, które wyraźnie różnią się zachowaniem od innych. W wielu przypadkach są to gołębie, które mają problemy z układem pokarmowym. Nie są to gołębie z przyszłością.
- Upierzenie młodych gołębi. Należy zwracać szczególną uwagę na gołębie ze skąpym, wolno rosnącym upierzeniem. Niektóre rodziny gołębi wydają potomstwo, które w pierwszych tygodniach charakteryzuje się słabym upierzeniem w okolicy mostka i

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą firmy R-CERAM /golebie@r-ceram.pl / Data ////

wola, czasami jest to normalność. Jednak w przeważającej ilości przypadków, nie jest to dobry znak na przyszłość. Upierzenie jest jednym z najistotniejszych mierników jakości gołębia. Nie są to gołębie z przyszłością.

- Wskaźnikiem słabego układu kostnego, wątłego ciała jest także często otwarty dziób lub unoszący się ogon do góry. Zachowanie takie może świadczyć o zbyt słabych umięśnieniu, które nie pozwala na utrzymanie stabilnej pozycji gołębi. Symptomem słabego umięśnienia, może być także problem z utrzymaniem pozycji stojącej oraz brak chęci do chodzenia. Gołębie te zazwyczaj siadają już po kilku krokach. Nie są to gołębie z przyszłością.
- Otwarty dziób oraz wyraźne charczenie podczas oddychania może świadczyć o problemach z drogami oddechowymi. Hodowcy niejednokrotnie zmartwieni są takimi przypadkami, i słusznie, szczególnie, kiedy problem może wynikać z infekcji chorobotwórczej. Zawsze w takich przypadkach należy podjąć decyzje o zasadności leczenia. Niekiedy powodem takiego zachowania może być źle funkcjonująca przepona, zwyrodnienie, lub nie w pełni ukształtowane worki powietrzne. Nie są to gołębie z przyszłością.

- Szczególnie interesującym dla hodowcy etapem selekcji jest okres, kiedy młode gołębie próbują samodzielnie opuszczać miskę lęgową. W okresie tym możemy zauważyć jak wyraźnie uwidaczniają się indywidualne cechy poszczególnych gołębi. Jedną z nich jest:
- Instynkt powrotu. Dla przykładu ” piszczek”, który nie potrafi jeszcze samodzielnie podfrunąć, po odsadzeniu od gniazda nawet na znaczną odległość w gołębniku, ciągle dobija się do niego. Niektórzy hodowcy, którzy posiadają w swym gołębniku tylko przedziały (w tym dla młodych) niejednokrotnie spotykają się z przypadkami, kiedy to zaraz po odsadzeniu, niektóre młode gołębie ciągle szukają drogi wyjścia z nich i powrotu do poprzedniego miejsca, do celi gniazdowej. Pośród doświadczonych hodowców panuje przekonanie, że gołębie takie posiadają dobrą, oczekiwaną cechę, instynkt powrotu. Jest to dobra oznaka, dla gołębi z przyszłością.
- Płochliwość i nerwowość młodych gołębi. Jeśli nie jest to efekt postępowania ze strony hodowcy, to jest zły znak na przyszłość. Przeanalizuj problem, porównaj z gniezdziakiem oraz sprawdź czy były już takie przypadki w przeszłości. Pamiętaj! Nigdy nie buduj swego gołębnika na nerwowych, nieskoordynowanych gołębiach.

Autor publikacji: Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM. golebie@r-ceram.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą firmy R-CERAM /golebie@r-ceram.pl / Data ////